

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **Kaiser servis, spol. s r. o.**, IČO 26274906
sídlem Bezručova 608/36, 678 01 Blansko
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Cupákem,
sídlem Pražákova 1008/69, 639 00 Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti
osoby zúčastněné
na řízení: **Teplárny Brno, a. s.**, IČO 46347534
sídlem Okružní 828/25, 638 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 30. 8. 2021,
č. j. ÚOHS-R0108/2021/VZ,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 6. 2021, č. j. ÚOHS-19952/2021/500/Alv (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl návrh žalobce na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Žalobce tímto návrhem brojil proti postupu společnosti Teplárny Brno, a. s. (dále jen „zadavatel“) při zadávání veřejné zakázky „Svoz a likvidace odpadů z provozoven Teplárny Brno, a. s.“, ev. č. Z2021-004178 (dále jen „veřejná zakázka“). Následně předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 30. 8. 2021, č. j. ÚOHS-R0108/2021/VZ (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl rozklad žalobce podaný proti prvostupňovému rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Předmětem sporu je otázka, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), když žalobce ze zadávacího řízení vyloučil z důvodu, že jeho nabídka obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu (dále jen „MNNC“), kterou nezdůvodnil.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci předsedovi žalovaného k dalšímu řízení. Namítá, že jej zadavatel vyloučil ze zadávacího řízení, ačkoliv k takovému postupu nebyly splněny zákonné podmínky. Nabídka žalobce neobsahuje MNNC, jelikož převyšuje předpokládanou hodnotu zakázky ze strany zadavatele, prověřovaný rozsah se týkal pouze 5 % z celkového objemu zakázky a sám zadavatel z předchozí dlouhodobé spolupráce věděl, že nabízené ceny jsou reálné. Žádost zadavatele o zdůvodnění MNNC je obecná a nekonkrétní, zadavatel konkretizoval své požadavky až v pozdějším řízení. I přesto žalobce ve svojí odpovědi řádně zdůvodnil MNNC tak, jak bylo ze strany zadavatele požadováno, kdy potvrdil nejen skutečnosti dle § 113 odst. 4 ZZVZ, ale dále také vysvětlil, jakým způsobem dospěl k výsledným hodnotám jednotlivých položek. Požadavek na odůvodnění každé jednotlivé položky představuje naprostý formalismus, žalobcem poskytnuté vysvětlení lze vztáhnout ke všem položkám. Žalobce je tak přesvědčen, že dostatečným způsobem odůvodnil MNNC. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož z něj dostatečným způsobem nevyplývá, proč nelze využít žalobcem zmiňovanou judikaturu vztahující se na současnou právní úpravu. Žalovaný současně opomněl námitky, že zadavatel rozhodl o výběru druhého dodavatele dříve, než vůbec uplynula lhůta k podání námitek proti vyloučení žalobce, a aniž by žalobce poučil o možnosti podat vůči rozhodnutí o vyloučení námitky, a že existuje střet zájmů z důvodu majetkové a částečně také personální propojenosti zadavatele s vybraným dodavatelem.
4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Dodává, že žádost o zdůvodnění MNNC byla dostatečně konkrétní a určitá. Je na zadavateli, jak ke konkrétnímu zdůvodnění MNNC přistoupí. Zákon ponechává na zadavateli, zda zdůvodnění přijme jako dostatečné, či nikoliv, případně, zda žádost o zdůvodnění MNNC doplní, anebo nikoli. Hodnotící komise identifikovala celkem 28 položek, jejichž cenu považovala za mimořádně nízkou, s ohledem na nabídky ostatních dodavatelů a také s ohledem na předešlé zkušenosti s žalobcem. Odůvodnění odkazující se na přímou účast dodavatele na likvidaci předmětných odpadů a optimalizační proces rovněž není dostatečným vysvětlením pro rozptýlení pochybností zadavatele. Žalobce vypověděl předchozí smlouvu se zadavatelem, jelikož zadavatel nevyhověl požadavku žalobce na navýšení jednotlivých cen za likvidaci odpadů. Navzdory tomu v nové nabídce některé své

původní jednotkové ceny ještě snížil. Žalobce se chybně domnívá, že by žalovaný měl pravomoc zadavateli autoritativně sdělit, že se o MNNC nejedná, a nemělo tak dojít k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Žalovaný se zaměřuje na posouzení celého procesu a na to, zda postup zadavatele lze přezkoumat, resp. zda postup zadavatele je transparentní. K rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S324/2011 žalovaný uvádí, že žalobce tímto rozhodnutím neargumentoval v návrhu ani ve svém rozkladu. Blokační lhůta ve smyslu § 246 ZZVZ zabraňuje zadavateli uzavřít smlouvu, nikoliv postupovat dále v zadávacím řízení.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí předsedy žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.

III. A) Nepřezkoumatelnost

6. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože se žalovaný dostatečně nevypořádal s některými námitkami žalobce.
7. Stejně jako reakce soudu na konkrétní žalobní námitky, tak i reakce žalovaného na konkrétní rozkladové námitky, je, co do šíře odůvodnění, spjata s otázkou hledání míry. Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každé tvrzení. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13), případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští Ústavní soud (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09) i Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72).
8. Soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že žalovaný nedostatečně odůvodnil závěr o nepřiléhavosti žalobcem uváděné rozhodovací praxe žalovaného. V případě rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. ÚOHS-S104/2011, předseda žalovaného v bodech 81 – 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela dostatečným způsobem uvedl, že žalobcem citované rozhodnutí nelze ve věci použít, jelikož se týká již neúčinného zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), který otázku MMNC upravoval odlišně, a věc provázely odlišné skutkové okolnosti. Dále předseda žalovaného také vysvětlil, že naopak žalovaným citovanou judikaturu lze využít i přesto, že byla vydána ve vztahu k ZVZ, protože se týká toliko obecných závěrů, které jsou stále platné. Pokud jde o rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2011, sp. zn. ÚOHS-S324/2011, předseda žalovaného se k použitelnosti tohoto rozhodnutí ani nemohl vyjádřit, protože na něj žalobce poprvé odkázal až v žalobě.
9. Dále soud nepřisvědčil ani tvrzenému opomenutí námitky, že zadavatel vybral dodavatele ještě před uplynutím lhůty k podání námitek. Předně je třeba zdůraznit, že žalobce k této námitce uvedl v rozkladu pouze jedinou větu, ve které se omezil pouze na konstatování, že tento postup je v rozporu se ZZVZ. Předseda žalovaného na to reagoval tím, že uvedl, že se s touto námitkou dostatečně vypořádal žalovaný v bodu 73 prvostupňového rozhodnutí. Z tohoto bodu prvostupňového rozhodnutí implicitně vyplývá, že žalovaný této námitce Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

nevyhověl. Značná stručnost námitky svědčí o tom, že se nejedná o stěžejní námitku rozkladu, dle názoru soudu je tak obdobná stručnost jejího vypořádání v souladu s výše uvedenými požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí. Dále je třeba dodat, že dovětek ohledně absence poučení o možnosti podání námitek ze strany dodavatele připojil žalobce k námitce až v žalobě, a žalovaný na něj tudíž nemohl reagovat.

10. Stejně tak se soud neztotožnil ani s námitkou žalobce, že se žalovaný nezabýval majetkovým a částečně také personálním propojením mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem. Žalobce námitku vznesl pouze v návrhu, a nikoliv v rozkladu. Předseda žalovaného i přesto odkázal na bod 73 prvostupňového rozhodnutí a dodal, že uvedená námitka nikterak nebrojí proti postupu zadavatele při vyloučení žalobce ze zadávacího řízení a jde pouze o obecné konstatování. Z bodu 73 prvostupňového rozhodnutí navíc implicitně vyplývá, že žalovaný nepovažoval tuto skutečnost za něco, co by mělo na rozhodnutí o vyloučení žalobce vliv. Dle názoru soudu tak žalovaný, resp. předseda žalovaného, nepochybili ani při vypořádání této námitky.

III. B) Mimořádně nízká nabídková cena

11. MNNC je definována jako nabídková cena nebo náklady uvedené účastníkem zadávacího řízení, které se jeví jako mimořádně nízké ve vztahu k předmětu veřejné zakázky [§ 28 odst. 1 písm. o) ZZVZ]. Pokud nabídka účastníka zadávacího řízení obsahuje MNNC, zadavatel jej požádá o písemné zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny (§ 113 odst. 4 ZZVZ). Tato žádost se považuje za žádost podle § 46 ZZVZ. Ze zadávacího řízení lze vyloučit účastníka, jehož nabídka obsahuje MNNC, která nebyla účastníkem zdůvodněna (48 odst. 4 ZZVZ). Při tomto postupu je zadavatel povinen dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti (§ 6 odst. 1 ZZVZ), stejně tak jako zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 ZZVZ).
12. Ještě před zahájením přezkumu postupu zadavatele považuje soud za nutné zdůraznit, že samotný rozsah přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení ať již soudem nebo žalovaným je podstatně omezený. Žalobce se totiž mylně domnívá, že je úkolem soudu se zabývat otázkou, zda jeho nabídka vůbec obsahuje MNNC nebo zda měl zadavatel považovat odůvodnění MNNC poskytnuté žalobcem za dostatečné. Základní východiska přezkoumání postupu zadavatele v zadávacím řízení shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 8. 2021, č. j. 7 As 199/2021-71, následovně: „[Ú]kolem žalovaného a správních soudů je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. Správní soudy ani žalovaný nemohou vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, či nahrazovat jejich uvážení vlastním správním uvážením. Úkolem správních soudů a žalovaného je kontrola těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži a jeho postupu v daném řízení, přičemž v tomto ohledu jsou mj. oprávněni posuzovat dodržení zásady transparentnosti. (...) [P]rostřednictvím zásady transparentnosti jsou chráněny cíle právní úpravy v oblasti veřejných zakázek, mezi které patří zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky, jakož i zajištění řádné hospodářské soutěže mezi podnikateli. Předpokladem naplnění těchto cílů je přitom mj. i přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a celkově racionální, logický, bezrozporný, resp. objektivní postup zadavatele během zadávacího řízení.“ Soud se proto bude zabývat primárně tím, zda zadavatel odůvodnil svůj postup transparentním a přezkoumatelným způsobem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, č. 2189/2011 Sb. NSS).

13. Zadavatel vyhlásil zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Svoz a likvidace odpadů z provozoven Teplárny Brno, a. s.“. Předmětem veřejné zakázky je zajištění sběru, výkupu, svozu, třídění, využití a likvidace odpadů vyjma odpadu komunálního v provozovnách zadavatele. Předpokládanou hodnotu veřejné zakázky zadavatel stanovil na 9 700 000 Kč bez DPH, zakázka byla zadávána v otevřeném nadlimitním řízení. Hodnotícím kritériem pro výběr úspěšného uchazeče byla cena. Účastníci ve svých nabídkách předkládali tabulku, která obsahovala ceny, za které jsou schopni zlikvidovat tunu konkrétního materiálu. Na základě těchto jednotkových cen pak mělo dojít k výpočtu modelové nabízené ceny u jednotlivých uchazečů, na základě které mělo dojít k výběru uchazeče. Jednotlivé jednotkové ceny jsou tak pro zadávací řízení stěžejní.
14. Dne 8. 3. 2021 vyzval zadavatel žalobce k písemnému zdůvodnění způsobu stanovení MNNC (dále jen „žádost o zdůvodnění MNNC“). V žádosti o zdůvodnění MNNC zadavatel uvedl, že dospěl k závěru o existenci MNNC v nabídce žalobce na základě porovnání několika jednotkových cen s cenami jiných uchazečů, a také na základě porovnání nabízených jednotkových cen s cenami, za které žalobce dříve zadavateli poskytoval služby likvidace odpadu. Zdůraznil, že žalobce byl dosavadním poskytovatelem služeb, přičemž žádal o navýšení některých jednotkových cen (z tohoto důvodu ostatně došlo k vyhlášení zadávacího řízení), avšak žalobce navzdory předchozí snaze o navýšení některých jednotkových cen nyní nabízel výrazně nižší nabídkové ceny, než původně požadoval zvýšit. Stejně tak zadavatel zjistil také výrazný rozdíl mezi některými jednotkovými cenami ostatních účastníků a žalobce. Krajský soud má s ohledem na zdůvodnění ze strany zadavatele za to, že zadavatel mohl legitimně s ohledem na srovnání s jinými uchazeči i cenami nabízenými dosud žalobcem považovat ceny jím vybraných položek za mimořádně nízké. Na základě uvedených důvodů zadavatel požádal o zdůvodnění MNNC konkrétně uvedených jednotkových cen, přičemž výslovně požadoval, aby se žalobce vyjádřil ke každé z uvedených položek jednotlivě. Žalobce se měl vyjádřit zejména k tomu, jak jednotlivé jednotkové položky splňují požadavky zadávacích podmínek, že nabídková cena obsahuje veškeré náklady účastníka a že nebyla stanovena pod hranicí ekonomicky nutných nákladů.
15. Soud se neztotožnil s argumentací žalobce, že takto formulovaná žádost o zdůvodnění MNNC je příliš obecná. Byť soud souhlasí, že v žádosti chybí jasná výzva k předložení výčtu nákladů, které se s likvidací jedné tuny materiálu pojí, z celkového vyznění žádosti zřetelně vyplývá, že právě tímto směrem měl žalobce postupovat. Zadavatel jasně uvedl, v jakých skutečnostech spatřuje existenci MNNC a žádal o objasnění, že jednotlivé jednotkové ceny v sobě zahrnují veškeré náklady a že nejsou stanoveny pod hranicí ekonomicky nutných nákladů. Také zdůraznil, že žalobce se má vyjádřit ke každé jednotlivé položce zvlášť, z čehož vyplývá důraz zadavatele na uvedení konkrétních informací o stanovení každé jednotlivé jednotkové ceny. Z pohledu soudu tak žádost nelze vykládat jiným způsobem než tak, že zadavatel požadoval, aby žalobce u každé jednotlivé položky na základě konkrétních a objektivních skutečností objasnil, jakým způsobem dospěl k výši stanovené ceny. Žádost o zdůvodnění MNNC tudíž netrpí přílišnou obecností, která by žalobci bránila v řádném odůvodnění MNNC, jak sám tvrdí.
16. Žalobce argumentuje, že z rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. ÚOHS-S104/2011, a ze dne 23. 12. 2011, sp. zn. S324/2011, vyplývá, že zadavatel musí v žádosti o zdůvodnění MNNC určit podklady, které bude od dodavatele požadovat. Soud předně uvádí, že tato rozhodnutí byla vydána za účinnosti ZVZ. Jelikož úprava MNNC doznala v ZZVZ větších změn a v uvedených případech byly dány odlišné skutkové okolnosti (od nichž se pochopitelně požadavky na odůvodnění výzvy zadavatele odvíjejí), lze souhlasit

s žalovaným, že tato rozhodnutí mohou být aplikovatelná na nyní projednávanou věc pouze v obecných rysech. Za tyto obecné rysy lze považovat požadavek, že z žádosti o odůvodnění MNNC musí být zřejmé, které části nabídky obsahují MNNC, a jaké důvody vedly zadavatele k pochybnostem ohledně výše ceny. Takový požadavek podle názoru soudu plyne i z nové právní úpravy obsažené v ZZVZ. Tyto informace jsou totiž stěžejní pro to, aby dodavatel věděl, jakým způsobem má odůvodnění MNNC vést. Dle názoru soudu žádost o zdůvodnění MNNC vydaná zadavatelem v projednávaném případě vyhovuje těmto požadavkům.

17. V reakci na žádost o zdůvodnění MNNC zaslal žalobce zadavateli zdůvodnění MNNC ze dne 11. 3. 2021. Ve zdůvodnění MNNC žalobce toliko obecně uvedl, že nabídková cena u položek reflektuje přímou účast žalobce na likvidaci odpadů ve svých zařízeních, která se nacházejí v blízkosti provozoven zadavatele. Případný přebytek odpadu se soustřeďuje ve velkokapacitním skladu, což umožňuje využití množstevní slevy od konečného odběratele odpadu.
18. Po obdržení zdůvodnění MNNC zadavatel vyloučil žalobce ze zadávacího řízení rozhodnutím o vyloučení dodavatele ze dne 18. 3. 2021 (dále jen „rozhodnutí o vyloučení žalobce“). Zadavatel své rozhodnutí vyčerpávajícím způsobem odůvodnil. Nejprve zopakoval důvody, které jej vedly k závěru o existenci MNNC, poté přešel k polemice se zdůvodněním žalobce, v níž transparentně a přezkoumatelně uvedl, proč žalobcem poskytnuté odůvodnění neodstranilo jeho pochyby. Zadavatel transparentně vysvětlil důvody, které jej k vyloučení žalobce vedly, jeho postup byl logický, objektivní a bezrozporný. V průběhu procesu vyloučení žalobce zadavatel nevystoupil z rámce, který mu ZZVZ pro jeho vlastní uvážení stanoví. Vysvětlení MNNC ze strany žalobce je zcela obecné a nijak konkrétně nevypovídá o tom, jak ke konkrétní jednotkové ceně žalobce dospěl. I v tomto případě proto závěry zadavatele o nezdůvodnění MNNC nijak nevybočují ze zákonných mantinelů.
19. Zadavateli lze pouze vytknout, že v rozhodnutí o vyloučení žalobce nesprávně odkazuje na § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ, a nikoliv na § 48 odst. 4 ZZVZ. Byť se jednotlivé podmínky pro vyloučení dodavatele obsažené v těchto ustanoveních liší, z obsahu rozhodnutí o vyloučení žalobce je zcela zřejmé, že k vyloučení došlo z důvodu, že žalobcova nabídka obsahovala MNNC, kterou žalobce dostatečně neodůvodnil. Jedná se tak o vadu, která však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, jak již konstatoval také žalovaný, resp. předseda žalovaného, v předchozích rozhodnutích. Ostatně ani sám žalobce proti tomuto závěru nebrojil.
20. K námitce žalobce, že jej zadavatel opakovaně nepožádal o konkrétnější zdůvodnění MNNC i přesto, že ve zdůvodnění MNNC žalobce nabídl v takovém případě součinnost, soud uvádí, že není povinností zadavatele opakovaně žádat o zdůvodnění MNNC, pokud prvně uvedené vysvětlení neodstranilo pochybnosti zadavatele. Na tom nic nemění ani skutečnost, že žalobce předem nabídl v případě takového postupu součinnost. Je totiž plně v gesci zadavatele, zda se rozhodne dodavatele po prvním „neúspěšném“ zdůvodnění MNNC ze zadávacího řízení vyloučit, či zda opakovaně zažádá o zdůvodnění MNNC.
21. V závěru se soud krátce vyjádří k vedlejším argumentům žalobce. Argument žalobce, že zadavatel rozhodl o výběru dodavatele ještě ve lhůtě pro podání námitek není relevantní. Tzv. blokační lhůta dle § 246 ZZVZ zabraňuje zadavateli pouze v uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem, jelikož by tímto došlo k zmaření možného přezkumu postupu zadavatele ze strany žalovaného. Blokační lhůta se však vztahuje pouze na možnost uzavření smlouvy, a nikoliv na výběr dodavatele, v tom zadavatel není nijak omezen. Pokud jde o

námítku absence poučení o možnosti podání námitek, soud se také neztotožnil s názorem žalobce. Zadavatel totiž nemá povinnost vyloučeného účastníka poučovat o možnosti podání námitek. Současně žalobce v dané věci námítky podal. I pokud by tedy zadavatel poučovací povinnost skutečně měl, neměla by absence takového poučení vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Námítka žalobce, že vybraný dodavatel je se zadavatelem majetkově a částečně také personálně propojený se zcela mívá s předmětem řízení, tuto argumentaci mohl žalobce směřovat pouze proti rozhodnutí o výběru dodavatele, a nikoliv proti rozhodnutí o vyloučení žalobce.

IV. Shrnutí a náklady řízení

22. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
24. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu